

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- pakārtoti, atcelt rezultatīvās daļas 2. punktu;
- tālāk pakārtoti, atbilstoši samazināt naudas soda, kas prasītājai ir uzlikts ar apstrīdēto lēmumu, apmēru;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vērsās pret Komisijas 2006. gada 20. decembra lēmumu K(2006) 6765 galīgajā redakcijā lietā COMP/39.234 — Sakausējuma piemaksa, jauns lēmums. Apstrīdētājā lēmumā, kas attiecas uz procedūras IV/35.814 — Sakausējuma piemaksa — uzsākšanu no jauna, prasītājai ir noteikts naudas sods par to, ka Thyssen Stahl GmbH (agrāk — Thyssen Stahl AG) nav ievērojusi EOTK līguma 65. panta 1. punktu, saskaņoti mainot sakausējuma piemaksas aprēķināšanas formulas atsaucis vērtības un piemērojot šīs izmaiņas.

Prasības pamatojumam prasītāja norāda desmit prasības pamatus:

- principa *nulla poena sine lege* pārkāpums, jo, tā kā nav pārejas noteikumu, Komisija nav pilnvarota ar atpakaļejošu spēku piemērot EOTK līgumu, kas nav spēkā kopš 2002. gada;
- Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ prettiesiska piemērošana, jo tā dod tiesības piemērot tikai EKL 81. un 82. pantu, nevis EOTK līgumu;
- principa *res iudicata* pārkāpums, jo Eiropas Kopienų tiesa jau šajā lietā ir pieņēmusi nolēmumu ar likuma spēku, saskaņā ar kuru prasītāja nav materiāltiesiski atbildīga par Thyssen Stahl AG pārkāpumu, kurā tā no jauna ir vainota apstrīdētājā lēmumā;
- prasītājas atbildības neesamību pēc privāta paziņojuma par atbildības pārņemšanu, jo tas katrā ziņā ir deklaratīvs;
- principa *ne bis in idem* pārkāpums, jo prasītājai jau pirmajā tiesvedībā par identisku faktisko sastāvu ir uzlikts naudas sods, ko Eiropas Kopienų tiesa ir apstiprinājusi ar likuma spēku;
- pārkāpumu noilgums;
- tiesību iepazīties ar lietas materiāliem pārkāpums;
- tiesību tikt uzklaustam pārkāpums, jo apsūdzības punkti ir nepilnīgi;

- kļūdaini naudas soda aprēķins, ņemot vērā 1996. gada paziņojumu par sadarbību ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1996. gada 18. jūlija paziņojums par soda naudu nenoteikšanu vai noteikšanu mazākā apmērā kartelju lietās (OV C 207, 4. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 7. februārī — LIPOR pret Komisiju

(Lieta T-26/07)

(2007/C 82/89)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: LIPOR — Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto, Gondomara, Portugāle (pārstāvji — P. Pinheiro, M. Gorjão-Henriques un F. Quintela, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 17. oktobra Lēmuma C(06)5008, kas adresēts Portugāles Republikai, 1. pantu, ciktāl tajā nolemts, ka kopējais Kohēzijas fonda atbalsts, kas piešķirts, pamatojoties uz Komisijas 1993. gada 7. decembra Lēmumu C(93)3347/3 *final*, 1994. gada 21. decembra Lēmumu C(94)3721 *final*/3 un 1996. gada 17. decembra Lēmumu C(96)3923 *final*, kas apvienoti 1998. gada 28. jūlija lēmumā C(98)2283/f, tiek samazināts par EUR 1 511 591 un šai dalībvalstij uzdots atmaksāt šo summu;
- tādēļ, ka ar to tiek pārkāpts samērīguma princips, atcelt apstrīdētā lēmuma 1. pantu, ciktāl ar to tiek uzdots veikt finanšu korekciju 100 % apmērā attiecībā uz līgumiem, kurus prasītāja noslēgusi ar IDAD, un ciktāl ar to minētajai dalībvalstij tiek uzdots atmaksāt EUR 458 683;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot prasītājas tiesāšanās izdevumus;
- pakārtoti — tādēļ, ka ar to tiek pārkāpts samērīguma princips, daļēji atcelt apstrīdētā lēmuma 1. pantu attiecībā uz līgumiem, ko prasītāja noslēgusi ar Hidroprojecto;

— arī pakārtoti — gadījumā, ja tiktu uzskatīts, ka *Lipor* nav izpildījusi visas Direktīvas 92/50/EK prasības — atzīt, ka, nosakot finanšu korekciju 100 % apmērā attiecībā uz līgumu, kas noslēgti ar *Hidroprojecto*, finansēšanu, Komisija ir pārkāpusi samērīguma principu.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja atsauca uz pieļautajām tiesību kļūdām, acīmredzamām kļūdām vērtējumā, nepietiekamu un kļūdainu pamatojumu un samērīguma principa pārkāpumu.

Attiecībā uz līgumu, kas noslēgts ar *Hidroprojecto* 1989. gadā, prasītāja apgalvo, ka Komisija pieļāvusi kļūdu vērtējumā, novērtējuma līguma D bloka vērtību.

Attiecībā uz līgumu, ko tās pašas puses noslēdza 1997. gadā, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdas vērtējumā, neizpradzama, ka šie līgumi daļēji bija 1989. gadā noslēgtā līguma konkretizēšana un daļēji — secīgi šī līguma pagarinājumi, kurus prasīja projekta attīstība. Tā arī pārmet, ka Komisija uzskatījusi, ka šie līgumi bija jāpiešķir, izmantojot atklātu procedūru. Pēc prasītājas domām, pat tad, ja tiktu uzskatīts, ka šie līgumi bija neatkarīgi no 1989. gada līguma un ka tie pārsniedz Direktīvā 92/50 noteikto robežvērtību līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai, izmantojot tajā noteiktās procedūras, tiem bija piemērojams šīs Direktīvas 11. pantā noteiktais izņēmums.

Attiecībā uz 1995. gada 28. marta un 28. aprīļa līgumiem, kurus arī noslēgušas tās pašas puses, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatīdama tos par vienu līgumu un par 1989. gada līguma pagarinājumu un secinādama, ka līguma slēgšanas tiesību piešķiršana bija jāveic, izmantojot atklātu procedūru. Tā apgalvo, ka patiesībā runa ir par līgumiem, kas noslēgti dažādos datumos. Viens no tiem ir noslēgts pēc konkursa ar slēgtu procedūru, bet otrs nesasniedza robežvērtību, lai to pakļautu Direktīvā paredzētajām procedūrām. Jebkurā gadījumā abi līgumi tika noslēgti saskaņā ar Portugāles tiesībām brīdī, kad Direktīva 92/50 vēl nebija transponēta valsts tiesībās.

Visbeidzot, attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti 1999. gadā ar *IDAD*, prasītāja, lai arī atzīdama, ka Komisija var tos izskatīt kopā, lai noteiktu to attiecīgās vērtības un iespējamo pakļaušanu atklātu procedūru regulējošām normām, izskaidro iemeslus, kuru dēļ tā noslēdza atsevišķus līgumus, un apgalvo, ka *IDAD* ir publisko tiesību subjekts un tādējādi līgumslēdzēja iestāde Direktīvas 92/50 izpratnē. Tā uzskata, ka Komisijai bija jāņem vērā šie iemesli, nenolemjot par finanšu korekciju 100 % apmērā. Pēc prasītājas domām, ar šo korekciju tiek pārkāpts samērīguma princips.

Prasība, kas celta 2007. gada 5. februārī — *Denka International* pret Komisiju

(Lieta T-30/07)

(2007/C 82/90)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Denka International BV, Barneveld* (Nīderlande) (pārstāvji — *K. Van Maldegem, C. Mereu*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas Direktīvas 2006/92/EK 2. panta b) punktu un II pielikumu, un
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī procentus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasības pieteikumu prasītāja lūdz daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 9. novembra Direktīvu 2006/92/EK (*), ar ko groza pielikumus Padomes Direktīvai 76/895/EEK, 86/362/EEK un 90/642/EEK attiecībā uz maksimāli pieļaujamiem kaptāna, dihlorvosa, etiona un folpeta atliekvielu daudzumiem (turpmāk tekstā — “MAD Direktīva” jeb “apstrīdētais akts”) un it īpaši tās 2. panta b) punktu un II pielikumu.

Prasītāja apgalvo, ka ar šiem noteikumiem tiek izmainīts attiecīgās vielas maksimālais atliekvielu daudzums no iepriekš piemērojamā — 2 mg/kg uz jaunu robežvērtību — 0,01 mg/kg, kas balstīts uz prasītājas lietas izvērtējumu, kas, savukārt, ir veikts atbilstoši Direktīvas 91/414/EEK novērtējumam (turpmāk tekstā — “PPPD”), kas ir uzskatāms par procesuālu, zinātnisku un tiesisku kļūdu.

Procesuālā ziņā prasītāja norāda, ka apstrīdēto aktu pieņēma, pārkāpjot Regulas 451/2000 8. pantā minētās procesuālās aizsardzības normas un *auditum alteram partem* principu jeb principu par tainīgu tiesu, kā arī ar to tiek pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu (EKL 235. pants). Papildus prasītāja norāda, ka pieņemot apstrīdēto aktu Komisija ir pārsniegusi savas pilnvaras, jo tā ir panākusi tādu pašu rezultātu, kāds būtu lēmumam par neiekļaušanu, neatsaucoties uz šādu lēmumu.